

sho detelo dobra, tudi nemški dobro slushi. Šeje se tudi tako goftó, kakor nasha detela; vendar pregost se ne smé sejati, de se lepsi obrodi. Semena navadno toliko da, koliko nasha nevadna detela, tode loshej se s mlatiti pusti.

To seme se po mestih sploh v tistih shtaznah dobí, kjer se drobne rezhi prodajajo; v Gradziga je funt sa pol ravnih; v Ljubljani per Kuku ali per Kovazhu v Šishki sa 24 krajzerjev. Kdor she to detelo na svojim polji ima, bo dobro delo storil, ako jo bo iskal v svoji okolizi ras-shiriti.

— o —

Moka (brašno) is krumpirja.

Zagrebški list mesečni od leta 1842 perporoča, moko (brašno) is krumpirja delati, in perpoveduje, kako pametno so severni Nemci ravnati začeli, kteri z' moko is krumpirja v druge kraje svetá kupčujejo.

Do zdaj so Nemci is krumpirja k večimo žganje (rakijo) žgali, in to natvorno in čudapolno blago (krumpir) ne le v mnogih pijanicah (oštarijah) končvali; ampak tudi srečo brez številnih družin in celiga naroda podkopvali. *)

Davno so že znali za hišno potrebo is krumpirja moko delati, tudi so ž njo v več krajih že kupčovali, tode se je do zdaj le malo moke narediti moglo. Naj noviji, in nar ložji skušnja pa uči tako le is pozemljie moko delati: Očišeni (ostergani ali omajeni) krumpirji se zrežejo na $\frac{1}{4}$ to je: na četerti del palca debele kosčike, kteri se v leseno posodo veržejo, in potem se vode na nje nalije. Ta voda mora pa tako le perpravljeni biti: če se more 100 bokalov vode na krumpir vlti, tak zmesaj 99 bokalov čiste vode in en bokal tako imenovanega hudičoviga olja (Vitriolohl) skupaj, in potem vlij to na krumpir. V ti vodi ostane krumpir tako dolgo, dokler prav bel postane, kar se veči del že v kakih 24 urah zgodi — pa se more med tem časam večkrat dobro premešati. Potem se kiselna — smerdeča voda — odlije, in krumpir se pere tako dolgo v čisti vodi, dokler se vsa kiselna ne zgubi. Tukaj opomnim, de je boljši preveč, kakor premalo prati. Krumpir se posuši potem na zraku, (ljustu), še boljši pa v vročini, in dobro posušen se pusti, kakor žito v malinu mléti, ker se ti kosčiki prav radi zdrobe. Ljudem, kteri se s tem oljem niso nekoli pečali, moramo perporočiti, de naj se ga ja nikar ne pertaknejo, pa tudi naj nikar vode na olje, ampak olje na vodo vlivajo.

Nemci na Rajni veliko take moke v južno Ameriko pošiljajo, kjer cent za 6 goldinarjev srèbra kupcam prodajo. Stirje, pet, do šest centov krumpirja dado cent moke, ker je krumpir iz bolj pognojene in očejene njive veliko težji. Če uzamemo, de na njivi od 6 mernikov posjanja v srednje rodovitnim letu 200 centov krumpirja zraste (v veliko letih ga pa več) in če si mislimo, de 5 centov krumpirja da 1 cent moke, tako znese to 40 centov moke; in če vse troškove odrajtamo, de bi cent moke samo 2 goldinarja vergel: tako bi taka

*) V naših Slovenskih krajih, kjer vina obilno zraste, kjer je nebo blago in toplo, in kjer se zatorej ne popije toliko žganja; — Bog daj, de bi se vsim pravim Slavjanam popolnoma perstudil! — se clo misliti ne more: kake neizrečene pogube pitje žganja v severnih krajih dela, posebno, kar ga tudi is krumpirja žgejo, kar je zdaj veliko bolj po ceni, kakor poprej.

njiva čistih 80 goldidarjev na letu pernesla, kar nobeni drugi sad, tudi vinograzi, ne perneso.

Ljubi Slovenci! ali bi ne bila naša dobra? posebno k imamo Terst tako blizo, kjer bi moko lohka prodali. Kar pa imamo, de bi nam za sušilo kosčikov služilo, so sušivnice, ktere so Gospod Pirc za sadje sušiti perporočali, in ktere bi prav s pridam k temu poslu rabiti znali.

Prosim Vas, dragi kmetovave! naj edin ali drugi to poskusi, in naj potlej v naših krajnskih Novicah oznani, če mu je ta poskušnja po sreči šla. Neisrečena dobrota bi bila, posebno za nektere kraje naših milih rodjakov, ako bi se ta reč poterediti zamògla.

*

Dokasik pogorelske drushbe ali bratovšnjje f. Florijana sa Štajersko, Koróshko in Krajsko deshelo léta 1843.

Ki smo v téh novizah, (v 15., 16., 17 in 18. listu lanskiga léta) od velikiga korista imenovane drushbe sa všakiga hifhniga gospodarja govorili, in nje poštave raslagali, smo tudi obljudili, dokasik in razhumbo ali rajtingo, kakor hitro jo bo vódstvo te bratovšnjine v nasnanje dalo, tudi nashim bravzam osnaniti, de bodo svedili, koliko je ona pogorelzam v preteženemu létu 1843 pomagala, koliko deléshnikov je na novo k nji perstopilo, i. t. d.

Šadaj smo dokasik is Gradza prijeli in s veřéljem Vam ga tukaj le podamo:

„V letu 1843 je na novo 2243 deléshnikov k bratovšnji perstopilo: is Štajerskiga 1064, is Koróshkiga 638, is Krajskiga pa 541. Število vših deléshnikov skuzej je bilo tadaj 48139, namrež is Štajerskiga 26990, is Koróshkiga 12705 in is Krajskiga 8444. V tému létu so na novo 4825 pohishtev savarvali ali asekurirali; na Štajerskim 2239, na Koróshkim 1392, na Krajskim pa 1194. Potém je dosdaj 101594 pohishtev savarvanih, na Štajerskim 56219, na Koróshkim 27402, na Krajskim pa 17973.

Zena savarovanih pohishtev, které so preteženo léto na novo asekurirali, sneše 1 milijon in 786150 goldinarjev. Zeli sofhtevk (shuma), kterí je tadaj per tí bratovšnji savarvan, je velik in sneše 43 milijonov in 803700 goldinarjev — kar bo však pravi domorodec s veřéljem slíhal, kir vidi, kako veliko premoshenja je na to visho pred nesrezho ognja obvarvaniga!

Povernila je pa drushba pogorelzam v preteženemu létu 75081 goldinarjev in 50 krajzerjev; Štajerzam 25776 goldinarjev — Koróshzam 29100 goldinarjev — Krajnzm pa 20205 goldinarjev. Rasun tega je she 490 goldinarjev tistim pomozhnikam podelila, ki so se per ognji ferzhno in rozhno obnafiali in zhversto pomagali. Od tega plazhila so Koróshzi 213 goldinarjev, Krajnzi 140 goldinarjev in Štajerzi 137 goldinarjev prejeli.

S pomozhjo drushbe je bilo v preteženemu letu vežh pohishtev v bolji stan prenarejenih: namesti flamnatih in dilnatih streh so jih 9 s plošhami, 2 s koštarjem, 344 s opekom ali zeglam pokrili; rasun tega pa she 215 sidanih opashov, 28 varnih dimnikov in 23 odvódov blifka naredili.

Dva pogorelza pa nista pomozhka svoje shkode prejela. Pervi je she le 7 tednov po ognji osnanil, de je pogoril, kar bi bil po poftavi she v pervih dveh tednih storiti imel. Drugi pa ni létniga pla-

zhila odrajtal, in ravno tako tudi postavi nasproti ravnal. Prav se jima je sgodilo; nimata mende usroka drugej ifkati, de nista svoje dolshnosti dopolnila, kakor v goli sanikernosti.

Per ti priliki osnani vodstvo pogorelske drushbe, de se bo v prizhijozhimu letu 1844 le po 12 krajzerjev od ftó goldinarjev verftne vrednosti savarjenju (asekuranziji) pohishtva plazhalo.

Hishni gospodarji! ki she niste dosdaj v tí bratovshnji sapisani, hititi k nji perstopiti. Šlifali ste she vezhkrat, kako koristna je ta drushba. Kar smo Vam sadaj povedali, Vaf sna morebiti bolj preprizhati, kakor — de bi Vam korist pogorelske drushbe s besedami na shiroko in na dolgo raskladali. Oni pa deshelfki Komisionarji in posébno pa Oni duhovni Gospodje! naj vezhkrat s svojo ferzhno besedo tega ali uniga napravlajo, de naj k bratovshnji f. Florjana perstopi! Naj mu rasloshno povejo v kakshni nevarnosti smo vsaki dan, in de nas sna na nagloma ognjena nefrezha doleteti, in kakshna podpora in pomozhik bi nam bila tazhas pogorelska drushba! —

Vi pa, ljubi prijatli sunaj teh treh deshel! tudi Vam so druge, ravno take koristne bratovshnje f. Florjana odperte. Ne obotavljajte se, k eni ali drugi perstopiti; postavim k Tershafhki drushbi, k fe imenuje, "Accienda assicuratrice, která she zhes dvajset lét pogorelzam in drugim nefreznim pomagaže! — She enkrat Vaf prosim vse skupaj, ki nashe novize berete, vabite in nagovarjajte svoje sofede v pogorelsko drushbo stopite, in tako bo mnoshiza bratovshnje f. Florjana od dne do dne vezhi in mozhneji prihajala.

Dr. Bleiweis.

Shaloftna povést.

S shaloftjo osnanimo nashim svunajnim bravzam, de nam je neusmiljena smert sovet eniga zhaftitljiviga rojaka vsela. Gosp. Jakob Praprotnik, korar, namestnik duhovnika rëda per dershavnih stalishih, vikshi vodja latinskikh shol ilirskiga poglavarskva, knesoshkofijski svetovavez in vodja knesoshkofijiske pisarnize, ud z. k. kmetijske drushbe v Ljubljani i. t. d., rojen v Dobravi na Gorenjskim 1797, je umerl v torik 20. dan Švezhana v 47. letu svojega shivljenja. — Slavo je vshival povsod, in zhislalo ga je vse. — Shalovali bodo po njemu ne samo njegovi vshlahtniki, ampak tudi veliko prijátlov in snanzov, in vti tisti, ki so njegovo djanje, pridnost in vednost na tanjko posnali. — Rák v zhevah se ga je pred sheftnajstimi meszi vlotil, dokler je njegovim terpljenju in velikim boležinam smert konez storila. Umerl je, ko pravi kriftjan, vèf o boshjo previdnost vdan. Naj v miru pozhiva! — Vsak domorodez bo pa gotovo na njegovim grobu sdihnil: Šhkoda ga je bilo!

Urno, kaj je noviga?

(Šilo veliko bolnikov) she 2 mesza je pri naf na Krajnskim, posebno okoli Ljubljane, Krajnja i. t. d. Nahod, kashelj in pluzhniza so vezhidel bolesni, ktere toliko ljudi safazhijo, de jih je bolnikov skoraj malo manj, kakor o koleri. Tode hvala Bogu! v ti bolesni, ki jo dohtarji „Gripp“ imenujejo, jih ne pomerje veliko. Ene dni v poftelji oftati, dobro spotiti se, in vezhkrat kosarz ajbshoviga zhaja spiti — manj jesti, nizh vina piti: je vezhidel dovelj, se te bolesni refhit.

(Potresa v Dalmazii) ga ni konza. —

23. Profenza se je sovet semlja v Dobrovniku strela. Bog daj, de bi se nefrezha ne primerila, kakor v letu 1667, kir je v temu mestu okoli 5000 prebivavzov ob zhafu potresa ob shivljenje prishlo. — 10. Švezhana je bil potref v Sadru.

(Shelesno zerkev), nar pervo take srege, sidajo sedaj v Belgiji v Hornufski sofeski.

(V Parisu) vsako jutro okoli 60,000 pintov ali bokalov mleka prodajo. Koliko krov je potreba, de bi bili Paresarji s mlekam prevideni, to bi se lahko porazhunilo: teshejšhi bi pa bilo sadeti, koliko vode se med tem mlekam prodá?

Pogled v pretezhene zhafe.

(Na dalje.)

Pred 824 leti so jeli veterzne (mline na sapi) postavljeni.

- ” 670 ” Sultan Muredin Mahmud v jutrovim, je pervo poshlo napravil, kjer so golobi pisma prenashali.
- ” 664 ” so magnetno iglo snajdli.
- ” 604 ” so jeli papir is zunj delati.
- ” 596 ” so prishli pervi bankovzi v Majlandi na dan.
- ” 571 ” je Rudolf I. Habsburgovi grof, pervi nashiga cesarskiga rodu, nemški Zefar postal.
- ” 569 ” so jeli serkala (shpégla) delati.
- ” 561 ” so lonzharski lóf (Glasur) snajdli.
- ” 549 ” so bile igravfske kvarte natifnene.
- ” 526 ” so jeli kozhije delati.
- ” 514 ” je prishel strelni prah (pulver) na dan.
- ” 484 ” so jeli voshene svezhe liti.
- ” 480 ” so jeli pistole delati.
- ” 454 ” so bile v Nirnbergu nar perve papirenze.
- ” 440 ” so jeli opék ali zegel delati.
- ” 422 ” so jeli v lèf risati.

(Dalje sledi.)

Vganjka.

Neki nesnaniga zhlovéka vprashajo: Kako ti je imé? — Jim odgovorí: Tri sestre sim imel, pa mi je ena umerla. Zhe sapishem svoje imé, in k njemu eno zherko perdenem, jeapisana ena sefra. Zhe pa od imena te sestre eno zherko na sprédnim konzu odvsamem, je tistaapisana, ki je umerla, in zhe imé she sa eno zherko okrajsham, jeapisana tretja sefra. Kako je tadaj meni, in kako mojim sestram imé?

Poshenzhan.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	24. Švezhana.		19. Švezhana.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	20	1	28
1 „ „ banashke	1	27	1	28
1 „ Turfhize . . .	1	3	—	—
1 „ Sorfhize . . .	1	8	1	12
1 „ Ershi . . .	—	55	1	5
1 „ Jezhmena . . .	—	49	1	—
1 „ Profa . . .	1	1	1	3
1 „ Ajde . . .	—	—	1	12
1 „ Ovsia . . .	—	—	—	38